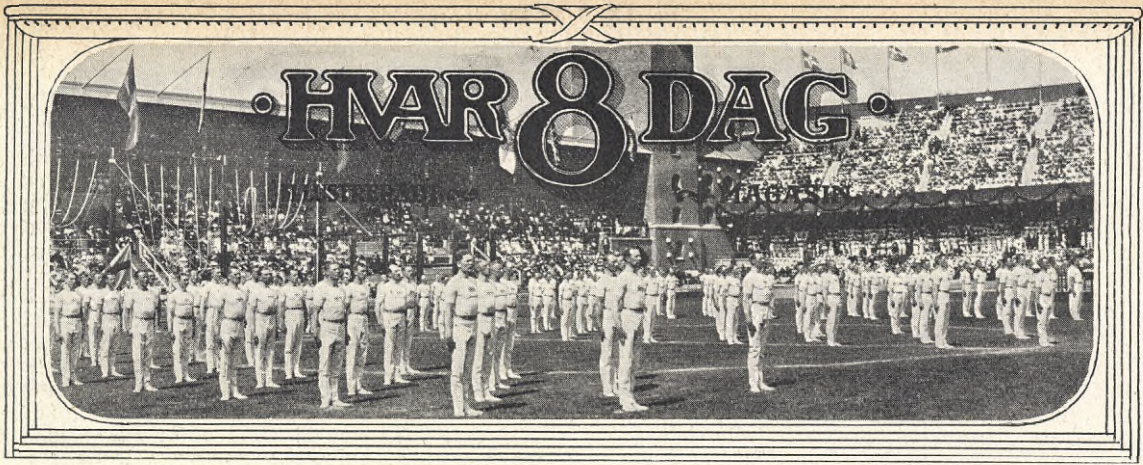

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

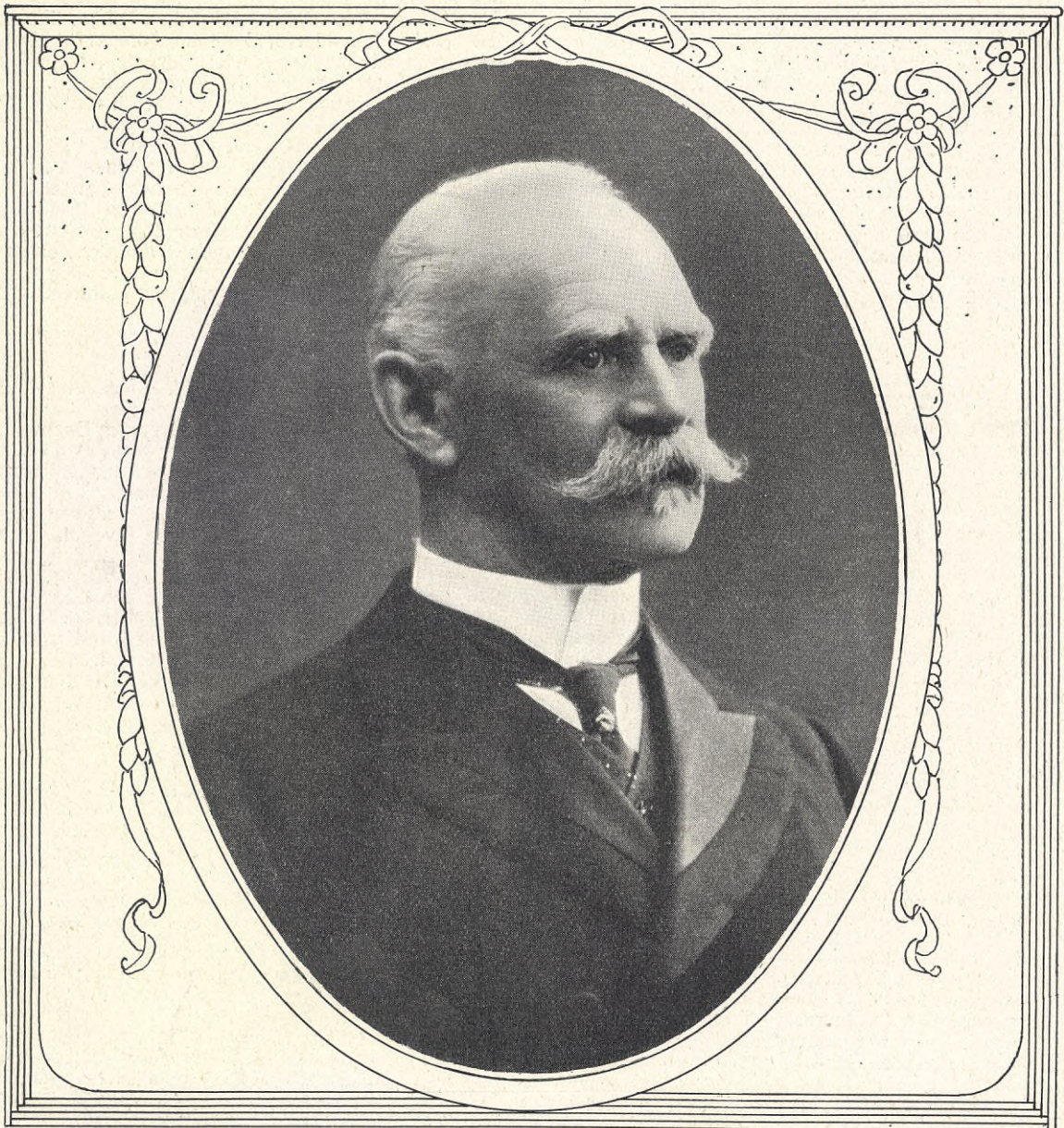

SVENSKA GYMNASTERNAS UPPVISNING Å STADION. — H. 8. D:S EGEN FOTCGRAF VID OLYMPISKA SPELEN.

13:DE ARG.

DEN 14 JULI 1912.

N:O 42.

Tjvne porträt.

Kliche: Bengt Sjöström.

Viktor Balch

VIKTOR BALCK.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Om någon svensk i dessa olympiska dagar borde ha skäl att vara glad och stolt öfver att hans land har hela världens blickar med intresse och sympati riktade på detsamma, så är det väl öfverste *V. G. Balck* i Stockholm.

Han har blifvit kallad den svenska idrottens fader, och man kan väl utan öfverdrift påstå, att utan honom hade de Olympiska Spelen icke i år varit förlagda till Stockholm. Ty det var främst genom hans utomordentligt goda förbindelser i utlandet och hans uppträdande till Sveriges förmån på den internationella olympiska kommitténs sammanträde i Berlin 1909, som det där beslöts, att Olympiska Spelen år 1912 skulle hållas i Sveriges hufvudstad. Och sedan har han såsom ordförande i Centralföreningen för idrottens främjande äran af idén med idrottslotteriet, genom hvilket de nödvändiga medlen anskaffades till Stadions byggande och spelens finansiering. Därtill kommer, att han nedlagt ett utomordentligt arbete såsom ordförande i den svenska olympiska kommittén under dess tre-åriga arbete på organiserandet af spelen. Går allt väl, hvarpå åtminstone hittills mycket tyder, tillkommer äran däraf icke minst Viktor Balck.

Balck föddes den 25 april 1844 i Karlskrona samt ägnade sig först åt sjömansyrket. Från den tiden lever också ännu hos honom kvar en varm kärlek till sjön, och vackra sommandagar får man alltjämt se honom ute med sin kutter på Baggensfjärden. Men 1861 inträdde han som kadett å Karlberg samt ägnade sig därunder med stor ifver åt gymnastik och fäktöfningar. På den militära banan avancerade han raskt, blef löjtnant 1875, kapten 1884, major tio år senare, öfverstelöjtnant 1900 och öfverste 1904. Därjämte tjänstgjorde han som lärare vid

Gymnastiska centralinstitutet, hvars föreståndare han var åren 1905—1909.

Det var dock vid sidan om denna sin verksamhet, som han skulle vinna sin största berömmelse. Redan tidigt insåg Balck, att den frivilliga öfningen af gymnastik och idrott var föga utvecklad i Sverige i jämförelse med hvad fallet varit i många andra länder, och han satte in hela sin utomordentliga energi på att i detta afseende åstadkomma ett annat sakernas tillstånd. I sådant syfte började han arbeta på gymnastikens spridning äfven utanför skolans område och stiftade 1875 Stockholms gymnastikförening samt 1878 Stockholms gymnastik- och fäktklubb, som fortfarande äga bestånd, och hvilkas styrelser han leder. Så småningom tog han också initiativet till eller medverkade vid bildandet af flere bland hufvudstadens största idrottsföreningar, såsom Stockholms roddförening, Stockholms allmänna skridskoklubb, Föreningen för skidlöpnings främjande och Sällskapet för befrämjande af skolungdomens fria lekar. När Svenska gymnastik- och idrottsföreningarnas riksförbund på sin tid stiftades blef han en af dess själskrifna ledare, liksom han äfven är hufvud för Centralföreningen för idrottens främjande, hvilken understödjande verksamhet varit af så stor betydelse för landets idrottslif.

Under de många år han verkat till förmån för idrotten i vårt land och till höjandet af ungdomens hälsa och kraft har han äfven haft tid att verka för Sverige utåt, och särskildt genom en mängd framgångsrika resor med gymnastik- och sportmannatrupper i utlandet bidragit till häfdandet af landets ära. År 1909 fick han ock jämte Zeppelin och Jean Charcot mottaga det *Olympiska diplom*et, en utmärkelse, som ungefär motsvarar hedersledamotskap i den Internationella Olympiska komitén.

V. OLYMPIADEN.

OLYMPISKA FOTBOLLTÄFLINGARNA.

Femte Olympiadens fotbolltäflingar fick det resultat, som förutspått i H. S. D.: England, Danmark, Holland.

Slutstriden utkämpades den 4 juli på aftonen i Stadion, som nästan fyllts från golf till tak af intresserade åskådare af alla nationatiteter. Nere på planen blef striden het mellan de engelska och danska fotbollspelarna, och på läktarna gingo lidelsernas vågor högt och brusande. De mest brokiga och kraftiga uttryck för bifall eller missräkning fyllde luften, och på de nederst belägna åskådareplatserna blef det så småningom ganska riskabelt att uppehålla sig på grund af neddansande projektiler i form af sittdynor, diverse frukt o. s. v.

Kronprinsen blef, då han under en hvilostund uppenbarade sig bland de täflande, föremål för lika hjärtliga som lilliga hyllningar. Hans popularitet är stor äfven bland främlingarna.

Själiva spelet ådagalade, att England fortfarande står främst bland fotbollspelande nationer. Danskarne hade beslutat att göra sitt yttersta för att besegra albionsönerna, men de kunde icke. I början af matchen följade engelsmännen flera goals, innan danskarna riktigt kommit i farten, och sedan en af de sistnämndas bästa spelare, Buchwald, vid ett fall råkade bryta armen, minskades danskarnes chanser ytterligare. Vid rasten ledde engelsmännen med 4—1, men därmed hade också deras herravälde nått sin kulmen. Trots en vakans höllo danskarna under andra halftiden sina motståndare stängna, och det enda mål, som gjordes, var af danskarna genom deras bästa man, den svensk-

födde Nils Middelboe. Slutresultatet blef alltså 4—2 till Englands förmån.

Omedelbart efter matchens slut syntes Buchwald med spjälad arm promenera öfver planen. Det är andra gången denne sympatiske idrottsman råkat ut för armbrott på svensk fotbollsplan.

Tredje pris i fotbollstäflingarna eröfrades af Holland genom en öfverlägsen seger öfver finnarne med 9—0. I semifinalmatcherna hade England besegrat Finland med 4—0 och Danmark vunnit öfver Holland med 4—1 efter en intressant match.

I konsolationsserien besegrade Österrike Norge med 1—0, Tyskland slog Ryssland med 16—0 och Italien ålfärdade Sverige med 1—0, det sistnämnda ett resultat, som var ganska öfverraskande för oss svenskar och nog var en obehölig mötgång. Italianerne spelade dock betydligt bättre än vid matchen mot finnarne, under det att svenskarne spelade under sin klass. Semifinalerna resulterade i Ungerns seger öfver Tyskland med 3—1 samt Österrikes öfver Italien med 5—1. Slutstriden stod alltså mellan Ungern och Österrike, hvarvid Ungern segrade efter ett vackert men hårdt spel med 3—0.

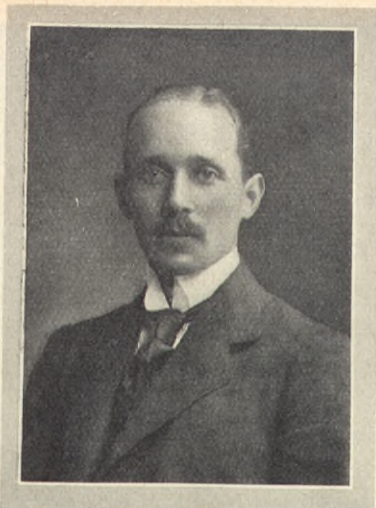
OLYMPISKA SKJUTNINGARNA.

Den 29 juni—5 juli ha a banorna vid Kaknäs och Råsunda de olympiska skjutningarna försiggått med för Sverige synnerligen hedrande resultat, i det att Sverige nått den högsta poängsumman af alla de tio täflande nationerna och eröfrat det största antalet pris. Särskildt Amerika hade sändt sina bästa skyttar i talrik trupp till spelen för att om möjligt göra rent hus, men dessa förhoppningar stäckades genom

våra reprerentanters vackra insatser. Sverige eröfrade sju första, sex andra och fyra tredje pris med inalles 37 poäng, under det Amerika tog sju första, fyra andra och 3 tredje pris med 32 poäng, England 15 poäng — ett första pris, Franrike 6 poäng o. s. v. Norge, som vid Olympiska spelen 1908 i London framträdde med så goda skyttar, fick nu endast ett 2:dra o. ett 3:dje pris.

Hvad de särskilda täfningarna beträffa, resulterade grupptäflan med armégevär i seger för Amerika 1,688 poäng, närmast England 1,600 p. och på tredje platsen Sverige 1,531 p. Vi hade nog hoppats på än bättre placering i denna täfning — denna skjutningsart bedrivs med särskild ifver i Sverige — men kommo ju dock med bland pristagarne. I enskild duellskjutning med pistol segrade amerikanen Lane med 287 poäng. De två andra prisen gingo till Sverige genom ingenjör Palén 286 p. och löjtnant v. Holst 284 p. Grupp-skjutning mot lerdufvor blef amerikanernes bytte med 533 p. England nådde 511 och Tyskland 510 p. Den enskilda täfningen med armégevär 300 m. blef en missräkning för oss, i det att våra skyttar sköto långt under sina vanliga resultat. Segrare blef ungraren Prokopp med 97 p., närmast följd af Osburn, Amerika och Skogen, Norge, hvilka båda skjutit 95 p. och måste skilja sig genom omskjutning. I enskild pistolskjutning blefvo bästa resultatene Lane, Amerika, 499 poäng, Dolfen, Amerika, 474 poäng och Stewart, England 470 p. Svensken P. de Laval nådde samma poängantal men kom ej med på prislistan. Enskild täflan med armégevär vanns af fransmannen Colas, 94 p., med amerikanen Osburn, 94 p. som två efter omskjutning och dennes landsman Jackson,

KRISTIAN HELLSTRÖM, *Olympiska Spelens Generalsekreterare* Framstående idrottsman, praktiskt utbildad affärsman, organisatorisk talang och betydande arbetsförmåga, hade Kristian Hellström i hög grad förutsättningar att kunna förvalta det årslånga jätteembete som generalsekretariatet omfattar. Kraft och förmåga parat med personlig älskvärdhet gör Spelens generalsekreterare till en af Stadions populäraste personer.

93 p. som tredje. Grupptäflan på pistol, 50 met. fick till resultat: Amerika 1,916 p., Sverige 1,849 p. och England 1,804 p. Det svenska laget bestod af löjtnanterna G. de Laval, E. och V. Carlberg samt hr E. Boström, af hvilka den förstnämnde sköt bäst.

I enskild täflan med valfritt gevär eröfrade fransmannen Colas en andra guldmedalj för 984 p., närmast följd af danskarne Madsen och Larsen med resp. 983 och 962 p. Det såg ett tag ut som om svensken C. H. Johansson skulle få bronsmedaljen för 959 p., men vid kontrollräkningen kröp Larsen förbi honom med 3 p.

I enskild täflan enkelskott på löpande hjort tog Sverige 5 p. genom A. Swahn och den unge skogsleven A. Lundeborg, under det att finnen Toivonen blef tredje. Samtliga uppnådde 41 p., och ordningen afgjordes genom omskjutning. I täfningen med dubbelskott på hjort tog

Sverige alla tre prisengenom Lundeborg, 79 p., Benedichs, 74 p., och skytteveteranen O. G. Swahn, 72 p. Slutligen segrade Sverige äfven i gruppskjutningen på hjort med 151 p. Amerika nådde 132 och Finland 123 p. I det segrande laget sköt O. G. Swahn 43 p. hvilket resultat skulle ha förskaffat honom guldmedaljen äfven om det uppnåtts i den enskilda skjutningen, där sonen Alf segrade. I enskild täflan mot lerdufvor blef resultatet: Graham, Amerika, 96 p., Goedel, Tyskland, 94 p., och Blau, Ryssland, 91 p.

Grupptäfningen i duellskjutning med pistol och revolver resulterade i en vacker svensk seger med 1,145 p. af 1,200 möjliga. Laget utgjordes af löjtnanterna V. och E. Carlberg och H. von Holst samt ingenjör P. Palén. Ryssland tog silvermedaljen med 1,091 p. och Eng-

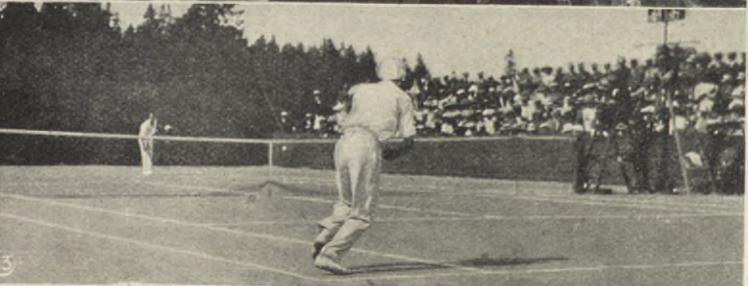
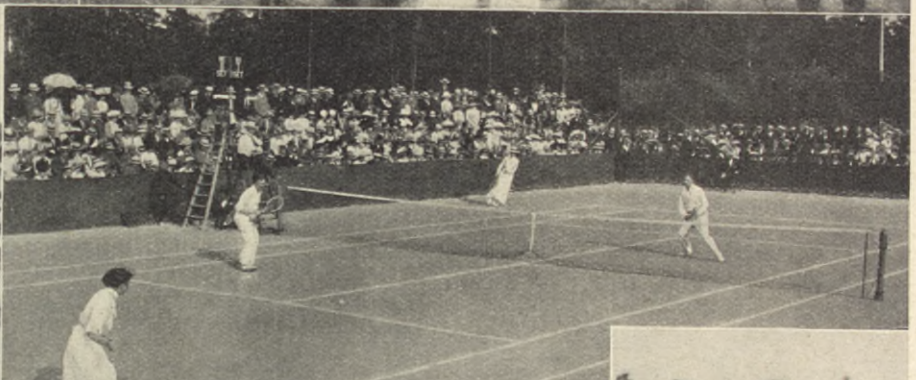

SVENSKA FLAGGAN GÅR UNDER JUBEL I TOPP Å SEGERSTÅNGEN sedan E. Lemmings spjutkast åt Sverige eröfrat den första guldmedaljen under Stadionvackan.

H. B. D. EGEN FOTOGRAF VID OLYMPISKA SPELEN.

V. OLYMPIADEN: SLUTTÄFLINGAR I SKYTTE, FOTBOLL OCH TENNIS.

H. 8. D:S EGEN FOTOGRAF VID OLYMPISKA SPELEN.

1. SEGRANDE SVENSKA SKYTTCAR I GRUPPSKJUTNING MED MINIATYRGEVÄR. 2. SKJUTNING PÅ LÖPANDE HJORT. 1 olika skjutning på löpande hjort eröfrade Sverige 3 guldmedaljer, 2 silvermedaljer och 1 bronsmedalj. 3. LERDUFVESKJUTNING. 4. DET SEGRANDE SVENSKA HJORTSKYTTELAGET: Fr. v. herrar O. G. Swahn, A. Swahn, A. Lundeberg och P. O. Arvidson. 5. DE SVENSKA SEGRARNE I MINIATYRGEVÄRSKJUTNINGEN: Fr. v. löjtn. H. von Holst (silvermed.), löjtn. W. Carlberg (guldmed.), ing. G. Erikson (bronsmed.). 6. SKYTTELEDAREN, öfversten, greve C. E. Taube och kapten Rålamb. 7. AMERIK. ÖFVERSTEN LIBBY. 8 och 9. LE-

DARNE FÖR LERDUFVE- OCH HJORTSKJUTNINGARNE grejve C. Lewenhaupt och löjtn. I. L. T. Kroptien. 10. DEN AFGÖRANDE FOTBOLLSMATCHEN mellan Englands och Danmarks lag, därvid England vann guld- och Danmark silvermedaljerna. Holland vann bronsmedaljen. 11. KRONPRINSEN KOMPLIMENTERAR DET SEGRANDE ENGELSKA FOTBOLLSLAGET. 12. DEN KUNGLIGA LAKTARENS INTRESSERADE ÅSKÅDARE. 13. TENNIS-FINALMATCHEN i enkelspel för herrar, mellan Sydafrikanerne Winslow (guldmed.) och Kitson (silvermed.). Bronsmedaljen eröfrades af tyske spelaren Kreuzer. 14. TENNIS-FINALMATCHEN i dubbelspel för herrar och damer mellan tyska paret Köring-Schomburgk (guldmed.) och svenska paret Fick-Setterwall (silvermed.). Bronsmedaljen tillföll franska paret Broquedis-Canet. 15. WINSLOW I SPEL.

KONUNGEN FÖRRÄTTAR PRISUTDELNINGEN I TENNIS: *Mr Winslow mottager sin guldmedalj.*
H. S. D:s EGEN FOTOGRAF VID OLYMPISKA SPELEN.

land bronsmedaljen för 1,107 p. (en bom mer än Ryssland). Grupptävlingen i skjutning med miniatyrgevär 50 met. vanns af England, 762 p., med Sverige på andra plats, 748 p., och Amerika på tredje, 744 p.

Grupptävlan med valfritt gevär 300 met. blef en vacker seger för Sverige med 5,649 poäng mot Norges 5,610 och Danmark 5,496. Svenskarnes resultat var så mycket anmärkningsvärdare, som de

med ett enda undantag genomgående använde armégeväret. Enskild täflan med miniatyrgevär 50 met. vanns af amerikanaren Hird, 194 p. öfver engelsmännen Milne och Burt med resp. 193 och 192 p., alltså en jämn strid.

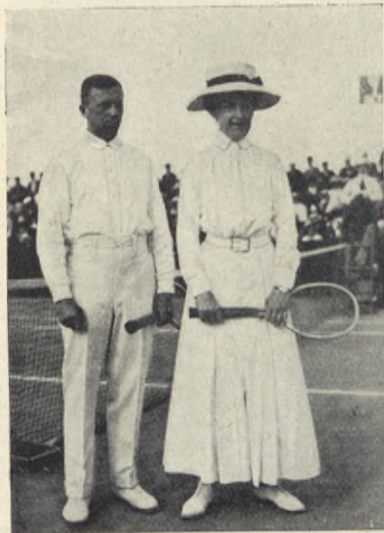
Skjuttävlingarna avslutades den 5 juli med enskild och grupptävlan i skjutning med miniatyrgevär 25 met.; resultatet blefvo lika glädjande för

oss som hedrande för våra skyttar, i det att dessa togo allt, hvad som öfver hufvud taget fanns att taga. Löjtnant W. Carlberg segrade med 242 p. (af 250 möjliga), närmast följd af löjtnant H. von Holst med 233 och ingenjör G. Eriksson med 231 p. Slutligen segrade Sverige äfven i grupptävlingen med 925 poäng. England nådde 917 och Amerika 881 poäng. Svenska laget utgjordes af löjtnanterna H. von Holst, E. och W. Carlberg samt hr Boivie.

UTOMHUS-TENNIS.

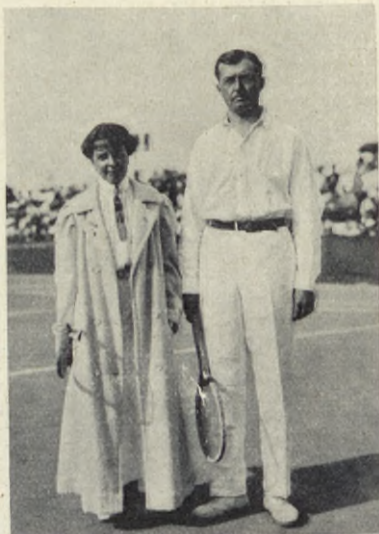
Olympiska Spelens tennis täflingar på utomhusbanor började den 29 juni och avslutades den 5 juli. De ha ägt rum på Östermalms idrottsplats tennisgårdar, och vid anmälningstidens utgång hade det visat sig, att till slutningen blifvit så stor, att man fick synnerligen brådtom med nya banbyggen.

Under täf-

FRÖK. D. KÖRING OCH HR H. SCHOMBURCK (Tyskland), guldmedalj i dubbelspel för herrar och damer.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRU S. FICK OCH HR G. SETTERWALL (Sverige), silvermedalj i dubbelspel för herrar och damer.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRÅN NATIONERNAS INTÅG I STADION.

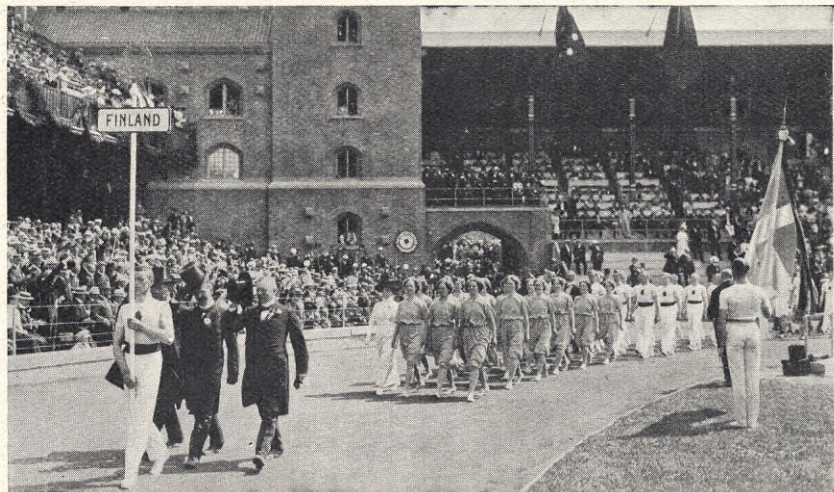
 BELGIEN.

Gifvetvis kunna vi icke bereda utrymme åt hvar och en af de representerade 28 nationernas grupper utan ha utvalt några bland dem. Men redan dessa bilder, jämte de följande, lämna en god föreställning om det öfver all beskrifning imponerande intåget till Stadion på den

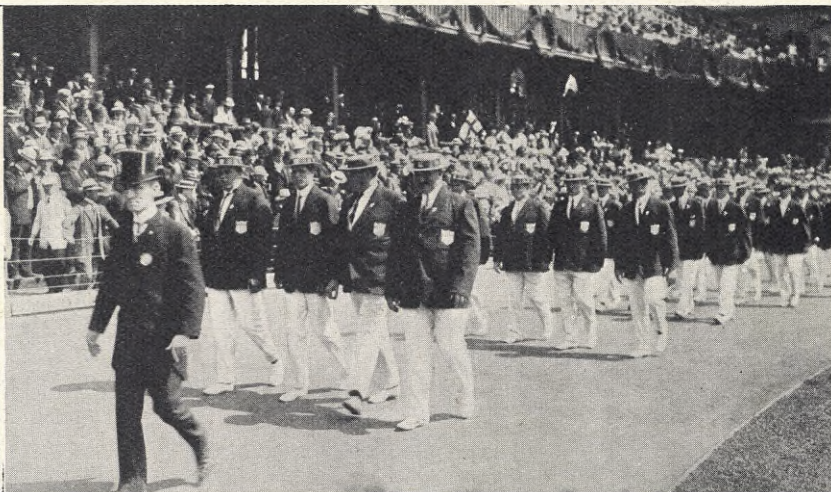

DANMARK.

stora festdagen den 6 juli då Olympiska Spelen af kongen förklarades öppnade. Och hela vårt land deltar så mycket mera i hufvudstadens berättigade glädje och stolthet öfver den femte Olympiaden, som väl "landsorten" något bidragit till framgången.

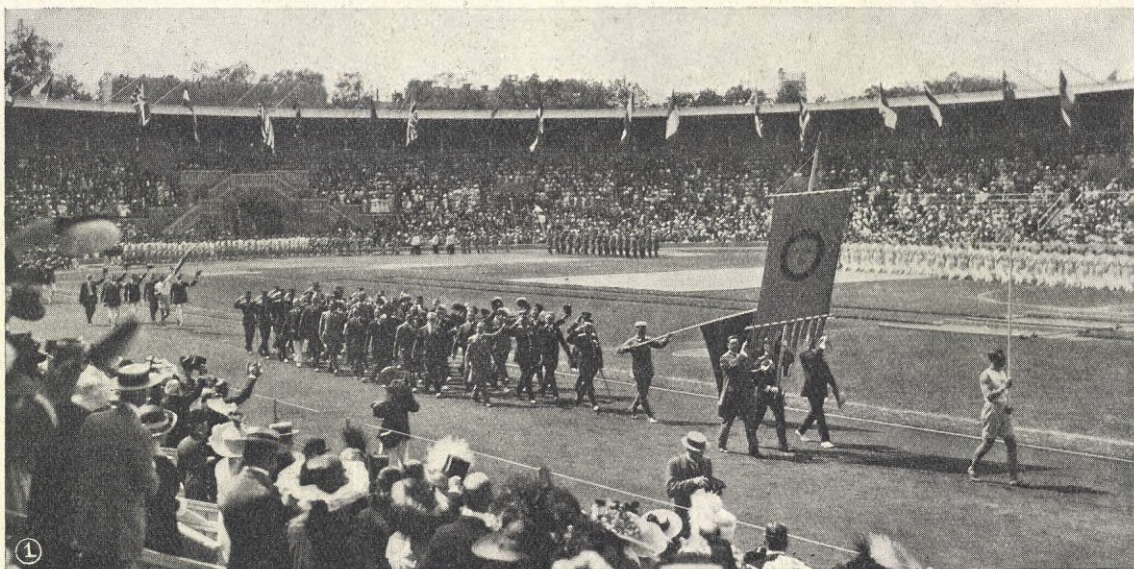
FINLAND.

AMERIKA.

H. S. D:s EGEN FÖTOGRAF VID OLYMPISKA SPELEN.

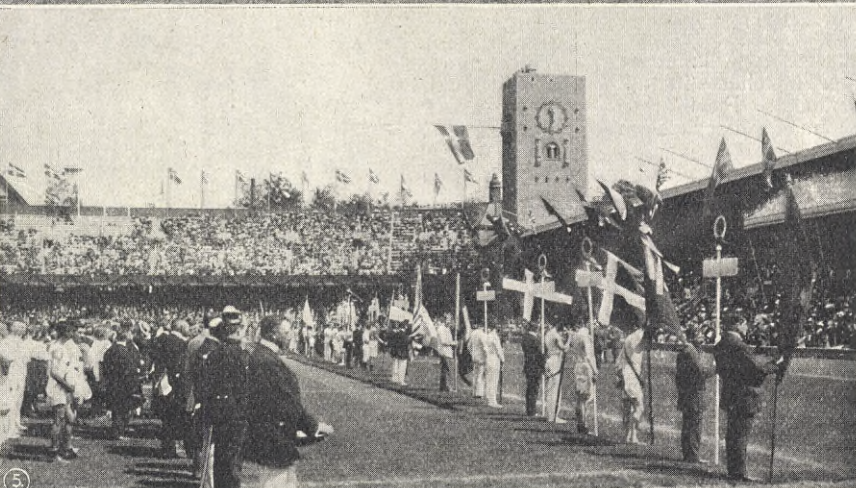

1. DEN SVENSKA TRUPPENS INTÅG I STADION FÖRETRÄDD AF H. 8. D:s VANDRINGSPRIS TILL FRIVILLIGA SKYTTERÖRELSEN, DET STORA RIKSSKYTTTESTANDARET. F. n. och intill nästa riksskyttetäflan innehafves detta af Stockholms skytteförbund. Närmast standaret synas våra segerkrönta skyttar. — 2. DE SVENSKA GYMNASTERNAS INMARSCH. — 3. SVENSKA FUNKTIONÄRER OCH IDROTTSMÄN.

H. 8. D:s EGEN FOTOGRAF VID OLYMPISKA SPELEN.

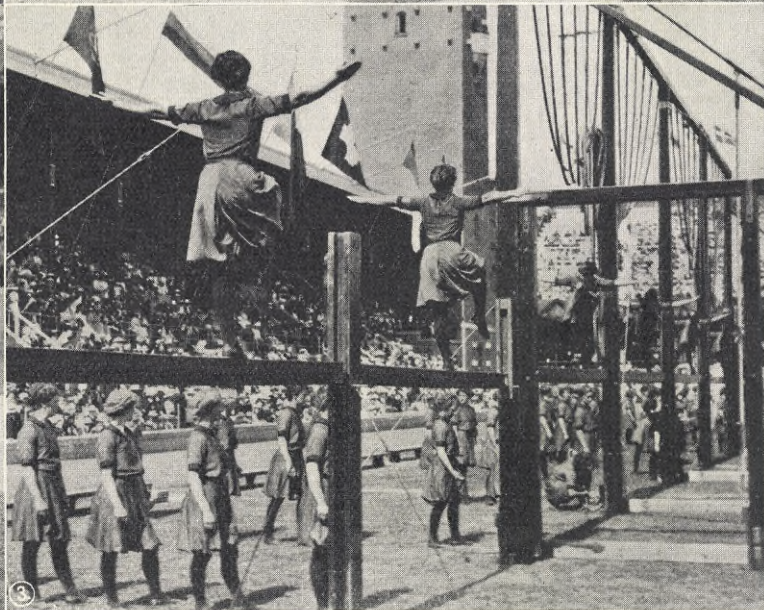
FÖRKLARAR OLYMPISKA SPELEN ÖPPNADE.

1. KRONPRINSEN HALLER INVIGNINGSTALET och anhåller att konungen ville förklara Spelen öppnade. — 2. KONUNGEN FÖRKLARAR OLYMPISKA SPELEN I STOCKHOLM ÖPPNADE. — 3. DEN INTERNATIONELLA OLYMPISKA KOMMITTÉN (närmast å bilden) samt OLYMPISKA SPELENS SVENSKA ORGANISATIONSKOMMITTÉ VID SPELENS ÖPPNADE. — 4. BARON PIERRE DE COUBERTIN, Int. Olympiska kommitténs president, vid Spelens öppnande. — 5. ÖGONBLICKSBILD FRÅN STADION DEN 6 JULI.

SVERIGES KVINLIGA GYM-
NASTER VID OLYMPISKA
SPELENS ÖPPNANDE.

H. & D. S. EGEN FOTOGRAF VID OLYMPISKA SPELEN.

1. SVENSKA FANAN.
2. INMARSCHEN.
3. UPPVISNING, HVILKEN MOTTOGS MED UTOMORDENTLIGT BIFALL.

lingarnas gång ha intressanta matcher tätt följt hvarandra. På förhand hade man väntat sig stora framgångar för de tyska deltagarna, men bland dessa saknades landets främste, och det blef i stället Sydafrika, som firade triumfer. De svenska representanterna blefvo i allmänhet ganska snart utslagna, men de äro ju mera inomhus-än utomhusspelare. Vår mästare Setterwall föll för den unge ryske grefve Saumarokoff efter en hård strid 6-2, 6-3, 11-13, 6-2. Den unge svenske spelaren Wennergren höll sig rätt länge

ERIK LEMMING,
när han sätter världsrekord i spjutkastning med 60.64 meter, eröfrade Stadionveckans första guldmedalj och därmed fick Sveriges flagga i högsta topp.

Kliche: Hengt Sjöbergparne.

med i leken, men fick till sist böja sig för öfvermakten. I herrarnas doubles saknades vårt bästa par, enär hr Kempe bliv- vit urständsat att deltaga och hans partner Setterwall alltså fick bli overksam. I mixed doubles kom paret Setterwall— fru Fick fram till finalen efter en seger öfver svenska motståndare och en W. O., hvarigenom silfvermedaljen räddades.

Resultatet blef för öf- rigt att i herrarnas single finalmatchen utkämpades mellan de båda sydafrikanerna Winslow och Kitson, af hvilken den förre segrade med 7-5, 4-6, 10-8, 8-6, alltså en ganska hårdköpt seger. De i semifinalmatcherna slagna Kreutzer, (Tyskland, (Zemla, (Böhmen, (Forts. å sid. 669.)

Olympiasegraren

för Hvar 8 Dag af K.G. Ossian-Nilsson

(Eftertryck förbjudes.)

FÖRSTA trumpetstötten smattrade från förgården till Niketempel.

Klangen flög likt vingslag från altar till altar, gaivel till gaivel, tempel till tempel. Den kransade Stadion och dess tystnande åskådarskaror. Den lekte på böljetopparna af den silfversorlande Alfeios, rasslade med

löfven i de mörka olivlundarna och svingade från sluttning till sluttning, kulle till kulle, tills det blåa, silfrade fjärran tycktes gnola melodien efter och sjålfva sommarsolen lyste af gyllene klang.

Genljuden fyllde hela den blomstrande dalen kring Olympia.

De fyllde äfven tusentals vaknande åskådardhjärtan. Som för en fläkt böjde sig de ringlande leden af mörka hufvuden fram emot den aflånga banan. De hvitgula eller brokiga dräkter, som betäckte amfiteatern, tällade med dalens alla skimrande och doftande högsommarblomster. Likt tusentals dagdroppar glimtade det från alla gyllene och stenprydda arm- och fingerringar, kedjor, spännen, tiaror.

Åter klingade den gyllene salpinx. Det blef så tyst, att man kunde taga Alfeios' sorl för tystnadens stämma. Så stilla, att blixten från ett armband kunde ge en stöt genom hundra hjärtan.

Nedanför sig beundrade åskådarna tolf unga män, nakna, men lätt gördlade, uppställda på ett led framför det tunna snöre, som skulle falla vid tredje signalen.

De tolf voro alla skönvuxna gestalter. Man såg, att deras lemmar aldrig pressats af tunga eller snåfva dräkter eller smycken, att deras ryggar ej krökts af skrifvarens eller handtverkarens enformiga möda. De voro kanske unga jordbrukare eller herdar, utrustade till festen af någon rik ädling. Eller voro de törhända sjålfva söner ur köpmans- eller landtaristokratien.

I synnerhet utmärkte sig de bägge yttersta, hvarandras armbågsgrannar. Den ene var en smidig, spenslig gestalt med ett drömmande hufvud, hvars sammetsbruna hår så väl stämde med det olivglansiga hullet hos Hellas' äkta söner. Den andre med gröfre och fastare byggnad, med djårfva och oroliga drag lockade många kvinnoblickar med de korta, guldklara lockar, som beundrats allt sedan Akillevs' tider, men som nu blifvit så sällsynta, att de härmades medelst färgade salvor.

Kvinnorna kring hänkraderna längs Kronoskullen delade sig i tvenne partier, af hvilka det ena önskade segern åt den gasellvuxre och trånögde spartiaten Hyllos, den förnäme Arkidamos' son, medan det andra i hemlighet anropade segergudinnan för den sjömansbrede, Pyrrhoslike aténaren Metagenes, Kimons son.

Helt visst omfattade de flesta spartiatens parti. De, som ej hade samma skål som romarprefektens gemål, att de nämligen afskydde och föraktade Atén, hvilket för få år sedan stormats, plundrats och fördömdjuktats af den store Lucius Sulla, hade ett annat och bättre. Metagenes hade samma dags morgon vunnit priset i långlopp. Hans årelystnad borde nöja sig därmed. At Hyllos och Sparta borde förunnas det korta snabbloppet och därmed spelens mest lysande ära.

En suck susade hörbar ur tusen bröst. Man såg trumpeteten höjas på Niketrappan. Samtidigt

med den första tonen föll snöret, och nu ilade de tolf nakna löparna öfver Stadions sand.

Det var tydligt, att de ännu sparade sig. Den tillfällige ledaren var ingalunda förutbestämd segrare.

Men med hvarje sekund, hvarje fotlångd växte spänningen, och när täflarna började närma sig änden på midtskranket, såg man dem alla bemöda sig att få en god plats, vissa, att svängen om målstoden skulle afgöra hela loppet.

Hyllos och Metagenes, hvilka såsom de yttersta hade längsta vägen, ansträngde synbarligen all sin kraft. Hyllos drog fördel af de par stegs försprång han fick före Metagenes.

Spartanen var en ypperlig snabblöpare. Han var smidig och lätt. Kvinnorna jämförde honom ej öafvet med gasellen eller vindthunden. Man märkte, att aténaren var den starkare, men också tyngre. Hvad som varit honom till nytta i uthållighetsloppet, gagnade honom ej nu. En annan vann på honom, vann på alla medtäflarna. Hyllos susade i spetsen, Hyllos lyfte sina drömmande hjörtögon mot den vingade och vinkande segergudinnan.

Arkidamos och Kimon voro gästväner, såsom deras fäder före dem. Sönerna förenade en varm vänskap. Långa månader tillbragte stundom Hyllos hos Metagenes i Atén, liksom Metagenes hos Hyllos i Sparta. Den gamla stamfiendskapen mellan spartaner och aténare tycktes hos dessa ynglingar öfvervunnen. Och likväl tillhörde bägge sina staters äldsta och ädlaste släkter. Metagenes' fader Kimon ärde namn och blod efter den aténare, som af alla storhetstidens strateger bevarat det folkkraste minnet bland Aténs medborgare. Och Hyllos' fader Arkidamos var en ättling af den liknämnde Sparta-kung, som öppnat det stora kriget mot Atén på Perikles' tid.

Hyllos och Metagenes liknade köttsliga bröder. De följdes åt på långa resor, de deltog i samma studier, de idkade samma idrotter. De delade allt, äfven sina hjärtehemligheter. Och Metagenes var sedan länge Hyllos' förtrogne, som mottog hans klagan och hans förhoppningar beträffande den sköna, rika och hårdhjärtade Andromeda.

Andromeda var kall och hård, hennes sinne syftade högt. Det sades, att hon fäst sin blickar på någon af de romerska ädlingar, som nu började spela herrar i Hellas.

När Hyllos anhöll om hennes hand, lät hon svara honom, att hon unnade den åt ingen ringare än den man, som mäktade gifva sitt namn åt en olympiad.

Hyllos' hälsa var ej stark, likväl ville han äfventyra den för ett sådant segerpris. Snabbloppet var den uråldsta af de täflingar, som hvart fjärde år i månaden Hekatombaion fem dagar från den elfte höllos i den lilla staden Olympia i landskapet Elis. Snabbloppet var det lättaste af de prof, helleniska hjälteämnen där hade att bestå. Och snabbloppet tilldelade olympiaden eller den kommande fyraårsperioden segervinnarens namn, honom och hans fäderneort till evärdlig ära.

Hyllos beslöt att vinna snabbloppet i Olympia. Metagenes förstod hans ögons bön och beslöt att ej göra honom loppet stridigt.

Dagarna i Olympia hade varit de båda gästvän-

nera till föga glädje. Hyllos hade för ängslan ej haft en lugn stund. Hans egna ständiga öfningar hade ej unnat honom njuta af det brokiga lifvet i Olympiaden under sommarens vackraste månad. Och Metagenes hade med nöd lyckats förmå honom att bevista invigningsdagens offer och festtåg.

Själff hade Metagenes förstrött sig med att beskåda de talrika festsänkter, hvilka både hellener och barbarer i täflan slösade på den heliga täflingsstaden. Men bland alla urnor, altaren, trefötter, bildstoder och kapell, som nu åter prydde festplatsen, förmörkades hans blickar ständigt af de spår och de tomrum, Sullas legionärer lämnat efter sig. Dessa barbarers skändliga framfart hade ej ens skonat det heligaste, ej ens den helleniska världens tusenåriga Olympia.

Föga glädde det honom, hellenen, att vid hvarannat gathörn möta en förnäm romares kvadrige. Dessa närgångna turister förblefvo barbarer, hur mycket guld, som skramlade kring deras handlofvar. Föga ärad kände han sig af det högröstadade herrskap, som intog hedersplatsen på Kronoskullen. Och föga heder tycktes hans aténska borgerskap bereda honom själf. Hansord från romarna, hänledenden från peloponnesierna, det var den tribut, som förunnades Kimons', Temistokles', Perikles', Sokrates', Platons landsman. Aténarna hade också denna gången hållit sig fjärran från spelen. Endast ett par lågättade brottare företrädde i år den stad, aténaren i sitt stilla sinne ännu kallade världens verkliga hufvudstad.

Den gullockige Metagenes yfdes föga öfver den triumf, hans yttre beredde honom. Han njöt knapp ens af segerfröjden efter långloppet. Segerjublet aftvangs motsträfviga sinnen. Olivkransen räcktes af fiender. Han led med hvarje timma mera af Aténs smälek — märkbar på allt och alla — och han beredde sig till det korta snabbloppet som till en kvalfull förödmjukelse.

* * *

Redan duggade blommorna ner öfver Stadion. Likt dropparna före en regnskur föllo de. Rättnu skulle de strömma ner som ett skyfall. Luften dof-tade redan. Luften susade.

— Sparta, Sparta, sorlade det.
— Hyllos, Hyllos, jublade det.

Hyllos hade alltiämt ledningen. Han var blek, och han påmint om en ung marmorheros. Somliga liknade honom vid Aktaion, förföljd af Artemis' koppel. Andra vid den unge Meleagros på den

Kalydoniska vildsvinsjakten. Åter andra mumlade om Dionysos eller Orfevs.

Smidig och vek nästan sväfvade han som en kvinna. Lik trånadens gudinna störtade han åstad mot målet. Lik en älskare ilade han fram för att sammansmälta med den älskade.

Ej en fanns längre, som ej unnade honom segern. Ej en fanns, som ej i sitt sinne redan lyckönskade honom till kransen.

Då var det, som om ett ryck gått genom hvar-enda åskådare rundt det myllrande och upprörda Stadion. Aténaren Metagenes hade med ens börjat vinna på Hyllos.

Aténaren, som skonat sig tills nu, grep sig an i sista ögonblicket. Man kände ett slags harm öfver hans förmätenhet. Man unnade ej längre aténaren, hvad som med allas sympatier tillkom spartanen. Och dock var det omöjligt att med blicken släppa den tilltagsne.

Metagenes tycktes gripen af en plötslig galenskap. Hans blick brann, hans kinder blossade, armarna räcktes stundom i höjden som för att bedja eller famna.

Aténaren tycktes ha fått vingar. Han stormade, flög, hven mot hennes famn däruppe... hennes, Nikes, segergudinnans... aténargudinnans... som om segern ej haft altaren i andra städer än Até .. Até, det krossade, plundrade, förhånade...

Nu var Hyllos blott några famnslängder från mål-stoden. Nu...

Metagenes slungade sin praktfulla atletkropp framåt, i språng lika lejonets eller kentaurens. Nu...

Ett klagorop brast halfkvädf ur Hyllos' strupe. Metagenes hade lupit honom förbi, hunnit målet. Olympiaden bar redan aténarens namn.

Det var alldeles tyst kring Stadion. Salpinx på tempeltrappan glömde sin plikt. Åskådarna glömde sin hänförelse.

Några få röster ropade: Metagenes; en enstaka: Até...

Men nu reste sig prefektens gemål.

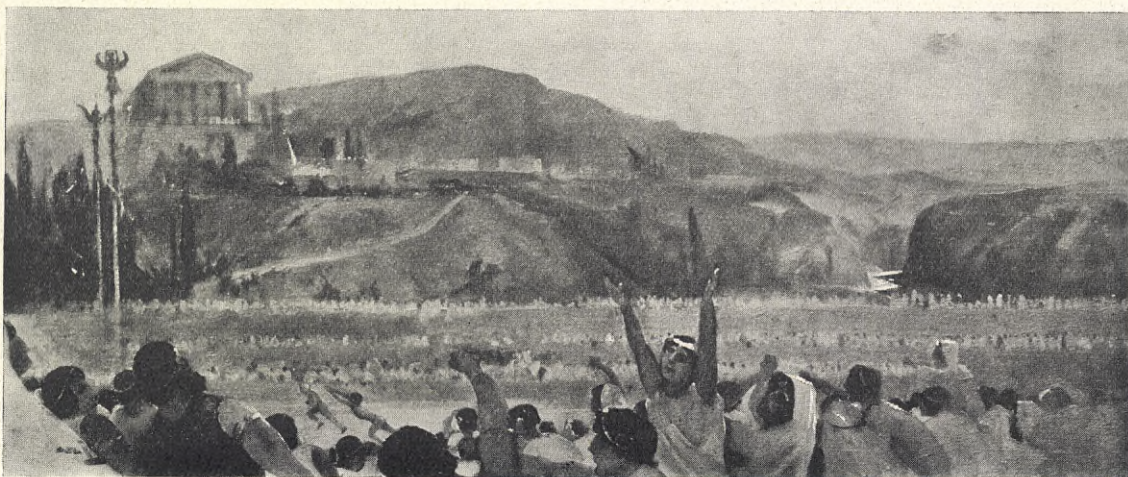
— Até, förkunnade hon, kort och kärft.

— Até, Até, sorlade det, Até!

Stadion var ett enda tusenstämmigt brus:

— Até!

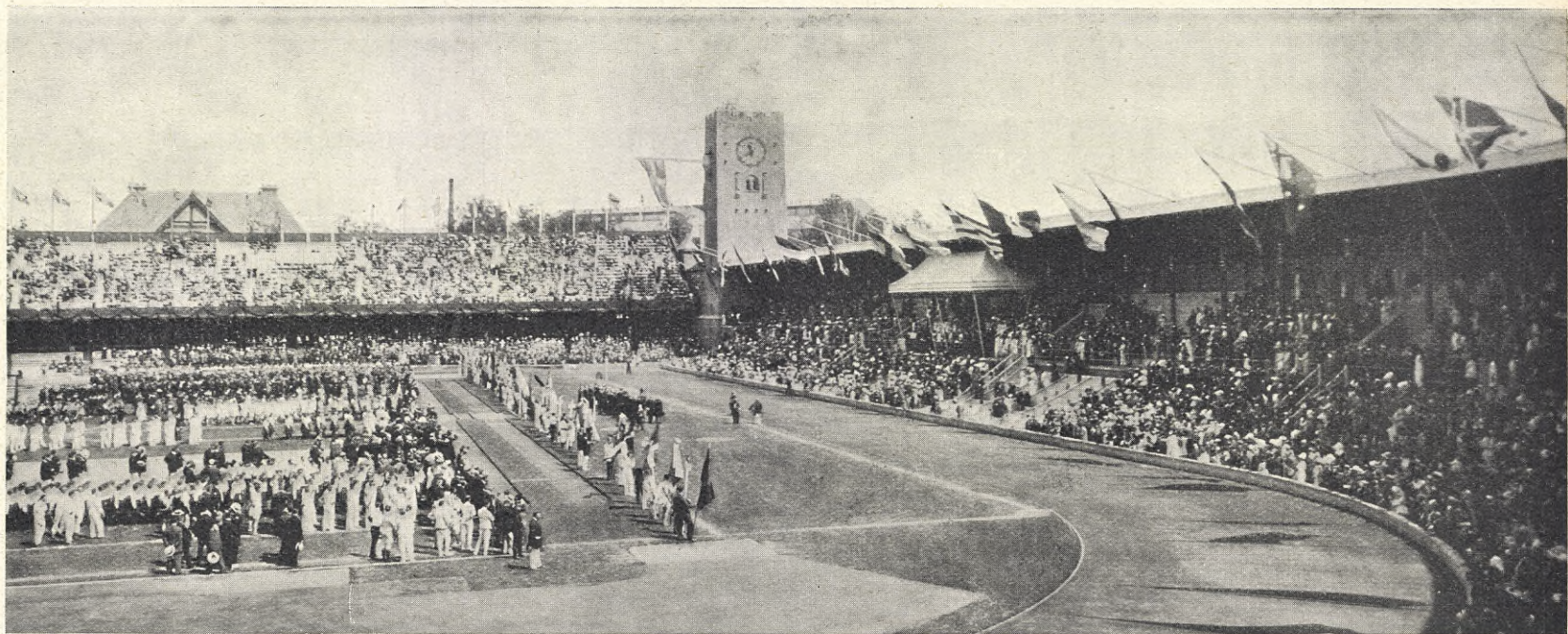
På trappan framför Niketemplet låg aténaren Metagenes. Han reste sig icke mera. När man vände hans ansikte mot ljuset, fann man läpparna färgade af odörtsaft. Ingen fattade, hvar han kunde haft gif-tet gömdt. Han måste ha dolt den lilla phialen i handen, medan han lopp segern och lyckan ifrån sin gästvän Hyllos.

Efter teckning för H. B. D. af Arvid Johanson.

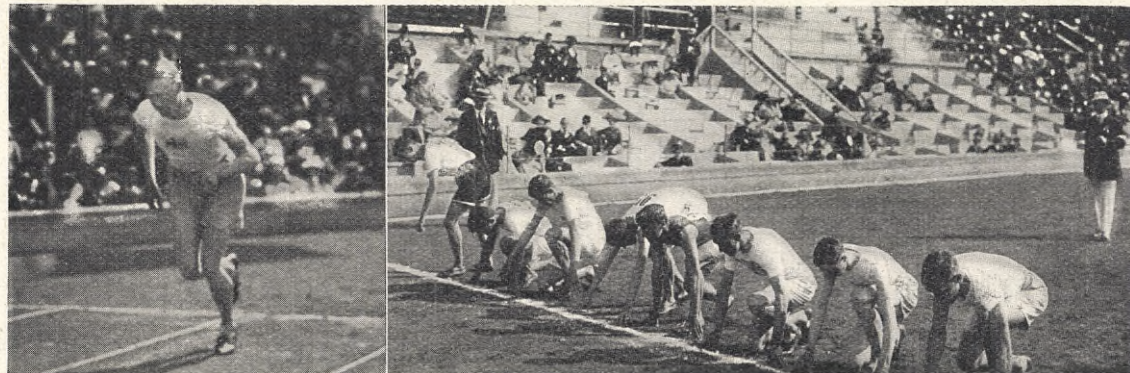
"Stadion var ett enda tusenstämmigt brus" —

II. 8. D:s EGEN FOTOGRAF VID OLYMPISKA SPELEN.

VY ÖFVER STADION VID OLYMPISKA SPELENS HÖGTIDLIGA ÖPPNANDE DEN 6 JULI.

FÖRSTA STARTEN: Svensken Luther ensam å 100-meters-lopp. START Å 800-METERS-LOPP.

(Forts. fr. sid. 666.)

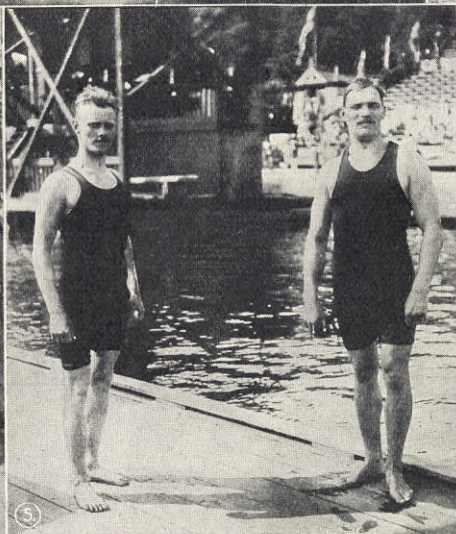
kämpade om bronsmedaljen. Böhmanen föreföll då icke så disponerad som vid tidigare tillfällen, och tysken vann med 6-2, 3-6, 6-3, 6-1.

I herrarnes doubles tog paret Winslow—Kitson guldmedaljen genom en seger i finalen öfver österrikarne Pipes—Zborzil med 7-5, 2-6, 3-6, 10-8, 10-8, alltså en lång och hård strid. Tredje priset gick till fransmännen Canet—Mény, som jämte böhmanen Zemla—Just förlorat i semifinalerna.

I damernas single arbetade sig fru E. Arnheim, Sverige, fram till semifinalen men blef där slagen af tyskan fröken D. Köring. I täfelingen om tredje priset blef hon slagen med 6-2, 6-2 af norskan frkn Bjurstedt, hvilken i semifinalen gjort segern synnerligen hårdköpt för den franska tennismästarinnan m:lle

TÄFLINGAR DEN 7 JULI.

1. FRÅN 10,000-METERSLOPPET.
2. MEREDITH, (U. S. A.) 800 meter på 1 m. 52 1/2 sek.
3. CRAIG, (U. S. A.) 100 meter på 10 1/2 sek.
4. LEWIS (Sydafr.) INKOMMER SOM SEGARE MÅLÄREN RUNDT på 10 tim. 38 min. (svenskt rekord 11 t. 22 m. 27 s.)
5. FRÅN SIMSTADION: Finnen Aro och svensken Hj. Johanson.
6. THORPE, (U. S. A.) i Femkamp
7. SVENSKA DRAGKAMP-LAGET.

das förtjänst ånyo och med 6-4, 6-0. I poängsumma kom Sydafrika högst med 2 segrar och ett andra pris = 8 poäng, därefter Tyskland med en seger, ett andra och ett tredje = 6 poäng, Frankrike 3+2 = 5 poäng, Österrike och Sverige vardera 2 samt Norge 1 poäng.

STADIONVECKANS INVIGNING.

Stadion fick söndagen den 7 juli sin andra stora invigningsfest — nu såsom plats för de Olympiska Spelen. Såsom svenskt byggnadsverk invigdes det som bekant den 1 juni.

Den sista festen gällde emellertid icke endast Stadion själf, utan först och främst själva spelen och deras speciella Stadionvecka, till hvilken alla de förnämsta idrottsliga händelserna under den svenska olympiaden koncentrerats.

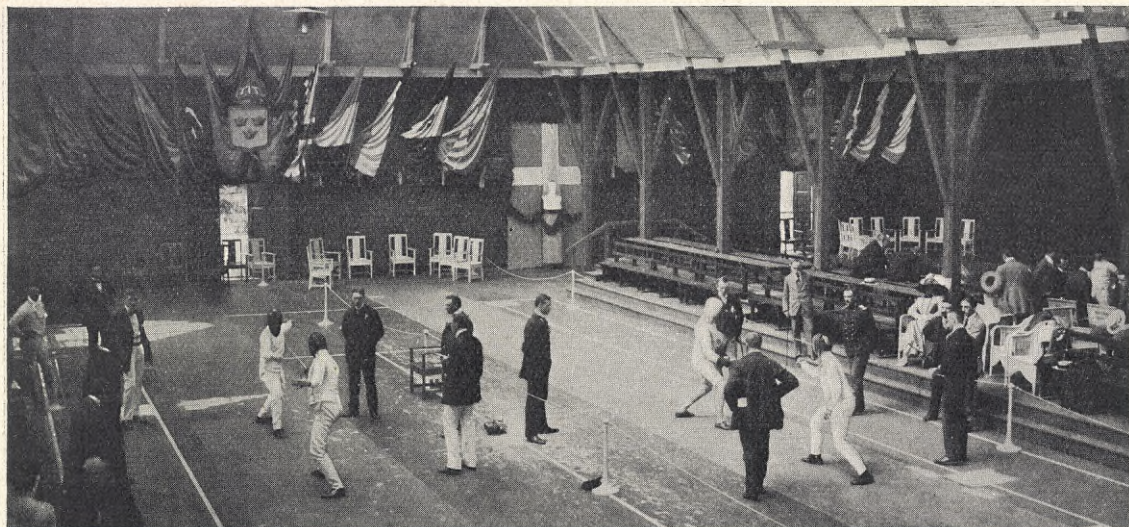
Dagarne förut hade de sista tennis- och skytte-

H. 8. D:s EGEN FOTOGRAF VID OLYMPISKA SPELEN.

Broquedis, den slutliga eröfrarinnan af guldmedaljen 4-6, 6-3, 6-4 mot frkn Köring.

I mixed doubles slutligen kvarstodo paren Broquedis—Canet, Frankrike. Köring—Schomburgk, Tyskland. Fick—Setterwall, Sverige, och Rieck—Kreuzer, Tyskland, till semifinalen. Det sistnämnda paret afstod, och i öfre halvan segrade tyskarne med 6-2, 6-3. I slutstriden segrade paret Köring—Schomburgk icke minst genom den förstnäm-

FRÅN FÄKTTÄFLINGARNE.
H. S. D:s EGEN FOTOGRAF VID OLYMPISKA SPELEN.

Kliché: Bengt SJÖVÄRRE.

täflingarna avslutats, och de sista stora idrottstrupperna från utlandet anläppt till huvudstaden — exempelvis från Frankrike och Italien — i sällskap med ett stort antal turister. Som därtill kom betydande skaror intresserade från provinsstäderna, företedde huvudstaden på morgonen den 7 juli en synnerligen liflig anblick. De stora gatorna och torgen neråt staden voro fulla af promenerande, automobilerna kilade flaggprydda af och an, öfverallt lyste främmande nationers flaggor från offentliga och enskilda byggnader, och öfver det hela strålade solen — sommarsol öfver Stockholm, den vackra sommarstaden.

Strax efter klockan 11 lämnade samtliga de kungliga personerna jämte deras i staden varande utländska gäster i en lysande kortège Slottet för att begifva sig till Stadion. Öfver Norrbro och Gustaf Adolfs torg gick färden mellan täta rader af skåde-lystna samt genom de flaggprydda Östermalmsgatorna upp till det feststrålande idrottstemplet där allt var redo till den stora festen.

Här mottogs de kungliga af den svenska organisationskommittén samt den Internationella Olympiska kommittén, och öfverste Balck öfverräckte till drottningen en charmant rosenbukett med band i de svenska färgerna. Musiken uppstämde kungssången, som åhördes stående af den väldiga publik, som i det närmaste till sista plats fyllde Stadion, trots det var kl. 11 en hvardagsförmiddag.

Nu började ett ståtligt skådespel, nämligen nationernas inmarsch i stadion. Detta skedde i svensk bokstafsordning, med Belgien först och sedan alla de öfriga, hvar land företrädt af sin fana. Sist inmarscherade den svenska truppen, främst de segerkrönte skyttarne, företrädda af Riksskyttestandaret, som bekant skänkt af denna tidning såsom vandringspris till den frivilliga skytterörelsens stora täflingar. Det var icke mindre än 3,000 idrottsmän och kvinnliga gymnaster, som på detta sätt tågade in i Stadion och där ställde upp med front mot den kungliga läktaren.

Nu spelades och sjöngs "Vår Gud är oss en väldig borg" hvarefter först höfpredikanten Cl. Åhfeldt och sedan den engelske prästmannen och idrottsledaren Courcy Laffan höllo korta betraktelser i anslutning till dagens fest.

Kronprinsen höll ett tal om idrottens mål och de

moderna Olympiska Spelen, samt anhöll att Konungen ville förklara Olympiska Spelen i Stockholm öppnade, hvilket H. M:t då gjorde med några få, kraftigt framsagda ord.

Kom så till sist festens kanske vackraste moment — nationernas förbimarsch för den kungliga läktaren och defilering rundt Stadion. Hvarje trupp hälsades med jubel — mest naturligtvis den svenska och därefter den finska, men det hurrades och viftades i ett kör Stadion rundt — åt de hurtiga danskarne, de trygga amerikanarna, åt de manstarka engelsmännen, åt de tvänne japanerna, åt chilena, australier, sydafrikaner och andra mera långväga främlingar.

Härmed var invigningen avslutad, och själfva spelen började med uppvisning af först den manliga svenska gymnastiktruppen och därefter den kvinnliga — särskildt den senare åskådad med stort intresse, då detta ju var första gången en kvinnlig svensk gymnastiktrupp visade sig offentligt.

STADIONVECKANS FÖRSTA TÄFLINGAR.

Efter "Stadionveckans" högtidliga öppnande den 6 juli vidtogo omedelbart en del täflingar, nämligen försöksloppning å 100 och 800 meter, där amerikanarne genomgående visade sig öfverlägsna, samt en sluttäfling, nämligen i spjutkastning, bästa hand.

I denna idrottsgren har Sverige som bekant länge dominerat genom göteborgaren Erik Lemming, segraren i Aten 06 o. i London 08 samt länge världsrekordinnehafvare. På senare tider ha emellertid rapporterats fenomenala resultat från Finland, och man var beredd på en finsk seger. Men Lemming svek icke. Sedan Olympiska Spelen i Paris 1900 — där Lemming men icke spjutkastning var med — tränad i att vid de stora tillfällena "slå ett slag för gamla Sverige", lät den gamle mästaren icke segern gå sig ur händerna. I fjärde kastet nådde han 60,64 meter, världsrekord, ett resultat, som kom Stadions murar att darra genom de våldsamma bifallsyttringarna. Andre man blef finnen Saaristo med 58,66, tredje ungraren Kovacs, 55,50. Första gången, flaggan hissades på segerstången i Stadion under "veckan" var det de blågula färgerna, som gingo i topp.

På lördagen börjades äfven fäktnings- och simtävlingarna, hvilka fortsattes under de följande da-

KAPPLÖPNINGAR Å LINDARÄNGEN.

H. 8. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

1. "RODERIK" (riden af löjtn. König) som eröfrade GYLLENE HÄSTEN. 2. "RODERIKS" EGARE GREFVE K. HAMILTON mottager sina pris af prins Carl. 3. "ANEMONE" (riden af egaren ryttm. Stael von Holstein). 1:a pris i IV löpn. 4. HACKLÖPNING om drottningens pris. Eröfrades af hr Orlandos "Wooden-Wedding" riden af frih. Blixen-Finecke.

Kilobeskrifning af fotograferna.

garna med, då detta skrives, ännu okänt resultat, men i allmänhet ej alltför lysande utsikter för svenskarna.

På söndagsmorgonen kl. 2—7 startades med ett par minuters mellanrum mellan de täflande cykeltäflingen Mälaren rundt, där vi vågat hysa en del förhoppningar, hvilka emellertid grusades. Segrare blef sydafrikanaren Lewis på den utmärkta tiden 10 timmar 42 min. 39 sek.

Från söndagens Stadiontäflingar är att nämna, att alla tre prisen i 100 metersloppet gick till Amerika genom Craig, Meyer och Lippincott, tid 10³/₅ sek. Löpningen kunde fullbordas först efter 6 falska starter. Skillnaden mellan pristagarne var ytterst obetydlig.

I femkamp segrade amerikanaren Thorpe med 7 poäng, närmast följd af norrmannen Bie 21 poäng, och amerikanaren Donahue, 29 poäng. Svensken Wieslander låg i början ganska bra men förlorade i löpningen 1.500 meter. Han har säkerligen större chanser i tiokampen.

Den 7 juli började också täflingarne i modern femkamp med pistolskjutningen, där svenskarne i allmänhet placerade sig bra. Högst i poängsumma kom adjutanten hos kronprinsen löjtn. G. Åsbrink.

H. 8. D. OCH OLYMPISKA SPELEN.

Bland H. 8. D:s hela Sverige famnande läsekrets finnes utan tvifvel ett stort antal icke idrottsintres-

serade. Och likväl har Redaktionen djärft ägna *hela* detta nummer åt spelen! Och icke nog härmed. Vår djärfhets går t. o. m. så långt att vi tro oss därmed ha tillvunnit oss *allas* — äfven de annars icke idrottsintresserade — *fulla belåtenhet*. Gifvetvis i främsta rummet de särskildt intresserade, den ojämförligt öfvervägande delens bland våra läsare. Men för alla och enhver måste dessa bilder just tillförlig sin rikhaltighet och omväxling och genom tydlighet och öfverskådlighet lämna en i ovanlig grad klar och gripbar föreställning om de utomordentliga högtidsdagar hela vårt land nu firar i Sveriges hufvudstad.

Om betydelsen af idrott och täflingar i allmänhet, är här icke platsen nu orda. Oemotsägligt är att Sverige i närvarande stund är föremål för en världsfamnande uppmärksamhet och detta af så hedrande beskaffenhet att dess betydelse för vårt land kan med fog tänkas sträcka sig långt utöfver Olympiska Spelens idrottsliga innebörd.

Det är i känslan häraf vi ägna detta nummer åt spelen såsom den enda uppmärksamhet H. 8. D. kan visa Olympiska Spelen i Stockholm och de män — funktionärer och täflande — som genom ihärdigt och segt arbete hvar i sin mån sträfvat för att åt Sverige eröfra en hedersplats bland nationerna. Och säkerligen har H. 8. D. därvidlag hela sin läsekrets med sig, så är vår förvisning.

Redaktionen.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.